

Vlaams
Parlement

ingediend op **1227** (2016-2017) – Nr. 2
19 september 2017 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Björn Anseeuw en Vera Jans

over het voorstel van resolutie

van Jan Bertels, Bart Van Malderen, Tine Soens en Elke Van den Brandt

betreffende de halvering van het personeelsbudget
in de dagpsychiatrie voor minderjarigen

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bart Van Malderen.

Vaste leden:

Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, Lorin Parys, Peter Persyn, Elke Sleurs, Tine van der Vloet;
Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Vera Celis, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Ingeborg De Meulemeester,
Manuela Van Werde;
Sonja Claes, Dirk de Kort, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
Jo De Ro, Emmily Talpe;
Jan Bertels, Bert Moyaers;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

1227 (2016-2017) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting door Jan Bertels	4
2. Bespreking	5
3. Stemming	10
Gebruikte afkortingen	11

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het voorstel van resolutie betreffende de halvering van het personeelsbudget in de dagpsychiatrie voor minderjarigen op woensdag 12 juli 2017.

1. Toelichting door Jan Bertels

Jan Bertels hoopt op een serene bespreking van dit voorstel van resolutie dat naar een constructieve oplossing zoekt voor een concreet probleem.

De psychische begeleiding van jongeren loopt gevaar. Er zijn problemen met de kinderpsychiatrie in de algemene ziekenhuizen. De federaal bevoegde minister mag dan al zeggen dat er van framing sprake is, maar als de hele sector, alle coalitiepartners en de voltallige oppositie zegt dat er een probleem is, dan kan dat niet worden ontkend. Door het bewuste koninklijk besluit daalt het aantal punten van de k- en de K-bedden. De federale minister mag niet doen alsof ze van niets wist en verwijzen naar een nieuw advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen. Op 23 maart 2017 heeft die Raad haar hiervoor al gewaarschuwd in zijn vorige advies. Dat alles zorgt niet alleen op federaal maar ook op Vlaams niveau voor problemen, zoals ook Vlaams minister Vandeuren heeft erkend. In de 'Gids naar een nieuw geestelijk gezondheidsbeleid voor kinderen en jongeren' wordt een aantal behoeften opgesomd. Door deze beslissing worden ze alleen maar groter. De discussie over de daling van het aantal punten staat bovendien los van de discussie over het opheffen van het moratorium.

Iedereen – zowel de sector als de commissieleden – is het erover eens dat de personeelsnorm voor open dagbehandeling in algemene ziekenhuizen zorgt voor goede zorgverlening. De plaatsen zijn begeerd. Door het koninklijk besluit daalt de financiering van de personeelsnorm van 13 tot 8 punten. De federaal bevoegde minister mag niet zeggen dat ze dat niet wist. Het staat letterlijk in het advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen.

Door een budget van zo'n 8 miljoen euro te verschuiven binnen de ziekenhuisfinanciering komt niet alleen de reguliere werking van de dagopvang in gevaar maar ook enkele bestaande en nieuwe Vlaamse initiatieven die meer dagplaatsen creëren voor kwetsbare minderjarigen. Er is meer opvang nodig voor jongeren die psychische begeleiding vandoen hebben. De wachtlijsten zijn te lang. De aangekondigde uitbreiding met 141 dagplaatsen komt door dit koninklijk besluit in gevaar.

De geestelijke gezondheidszorg heeft bijkomende financiering nodig. De beslissing van de federale minister van Volksgezondheid is daarom moeilijk verteerbaar. Omdat deze beslissing ook gevolgen heeft in Vlaanderen dient deze commissie zich daarover uit te spreken. Het aantal suïcides en suïcidepogingen, en de hoeveelheid antidepressiva die jongeren slikken, illustreren hoe hoog de nood is.

Het voorstel van resolutie vraagt de Vlaamse Regering samen met federaal minister De Block de invloed van deze beslissing op de sector na te gaan. De IMC Volksgezondheid komt steeds samen in een geest van samenwerking. Dit koninklijk besluit is echter een duidelijk tegenvoorbeeld. Beide ministers spreken elkaar tegen over dit koninklijk besluit. Daarnaast moet de Vlaamse Regering haar beleid afstemmen op de noden op het terrein en moet ze de psychische zorg versterken.

De sector is onrustig, verweesd en voelt zich verlaten. Een koninklijk besluit over de ziekenhuisfinanciering halveert de financiering van de personeelsnorm voor

k- en K-bedden. Dat is geen consistente werkwijze. Vlaanderen moet duidelijk verklaren dat het de sector blijft ondersteunen en versterken.

Mocht de federale minister van Volksgezondheid haar onterecht koninklijk besluit niet wijzigingen, dan moet de Vlaamse Regering nagaan hoe de dagopvang kan worden voortgezet ondanks de tekorten. Indien de Federale Regering niet reageert, moet overleg gepleegd worden over deze onrechtvaardige beslissing. Vlaanderen moet vragen om deze maatregel terug te draaien zodat de federale minister kan doen wat ze belooft te doen: de geestelijke gezondheidszorg versterken door te handelen volgens de 'Gids naar een nieuw geestelijk gezondheidsbeleid voor kinderen en jongeren'.

2. Bespreking

Elke Van den Brandt zegt dat de federale minister uitgaat van de veronderstelling dat dag- en nachtopvang reduceren tot louter dagopvang, met de helft van het personeel kan. Deze logica klopt niet omdat de begeleiding tijdens de dag veel intensiever is. De federale beslissing snijdt in de begeleiding van jongeren en kinderen in de psychiatrie. De personeelsomkadering van kwetsbare kinderen beperken, is een dom beleid.

Dit beleid leidt er ook toe dat kinderen vanwege de betere omkadering toch in dag- en nachtbehandeling worden opgenomen, terwijl een versterking van de dagbehandeling aangewezen is. Het is belangrijk dat kinderen 's avonds naar huis kunnen.

Eerst werd de beslissing fel verdedigd, maar tegelijk werd advies en overleg aangekondigd en gezegd dat een en ander mogelijk fout berekend was. Alles wijst erop dat de bocht is ingezet. Het is daarom belangrijk dat het Vlaams Parlement unaniem aangeeft dat de huidige beslissing een foute beslissing is die teruggedraaid moet worden. De spreekster verklaart zich samen met de heer Bertels bereid het voorstel van resolutie te amenderen. Omdat het koninklijk besluit al gepubliceerd is, kan daar niet lang mee worden gewacht. Deze beslissing staat haaks op het beleid dat Vlaanderen wil voeren. Desnoods moet het Overlegcomité zich hierover buigen.

Vera Jans kan niet geloven dat de federale minister van Volksgezondheid bespaart in een sector die niet ter discussie staat. Vroegdetectie en -interventie zijn enkele van de principes waarop het Vlaamse geestelijke gezondheidsbeleid is gebaseerd. De helft van alle psychische problemen ontstaat nog voor de patiënt 14 jaar is en drie kwart voor hij 25 jaar is. Enkele andere belangrijke argumenten zijn geïntegreerd werken en contact houden met de context.

In de federale Kamer is federaal minister De Block ondervraagd over haar beslissing. Er is debat gevoerd in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van 4 juli 2017 (*Hand. VI.Parl. 2016-17, nr. C299*). Tegelijk is er de geschrokken sector die kwaad en teleurgesteld reageert. CD&V heeft begrip voor de teleurstelling.

De reactie van minister De Block kwam er in essentie op neer dat ze verkeerd begrepen werd, wat zou kunnen omdat zij deze beslissing alleen heeft genomen. Zij was van oordeel dat er sprake was van overfinanciering en heeft vervolgens bespaard op basis van normen uit de jaren 60. Ze heeft hierover niet overlegd met de sector. Haar beslissing staat in schril contrast met de inspanningen van Vlaanderen om de geestelijke gezondheidszorg te hervormen en te versterken, en met de visie van CD&V daarop. De sleutelwoorden zijn bevoegdheden benutten, bruggen bouwen, samenwerken, en integrale en geïntegreerde zorg.

Ondanks persberichten over wanbegrip en foute framing schrijdt het inzicht voort. Minister De Block heeft ondertussen overleg gepleegd met de sector en een nieuw advies gevraagd aan de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen. Een en ander zou het besluit positief kunnen beïnvloeden. De aangekondigde besparing zou nog herleid kunnen worden tot een beslissing die werkbaar is voor de sector. Om die redenen keurt CD&V dit voorstel van resolutie niet goed.

CD&V onderschrijft de probleemschets en deelt een aantal vaststellingen met de indieners. Minister Vandeuren heeft tal van inspanningen geleverd om sectoroverschrijdend te werken zoals gevraagd in de motie van aanbeveling op de maatschappelijke beleidsnota Jeugdzorg (*Parl.St.* VI.Parl. 2010-11, nr. 1190/5). Zijn Vlaams Actieplan Geestelijke Gezondheid 2017-2019 (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1177/1) bevestigt dat.

CD&V is de mening toegedaan dat Vlaanderen niet hoeft te financieren wanneer het federale niveau dat nalaat. Deze passage in het voorstel van resolutie vormt een probleem. Maar zelfs na amendering blijft dit voorstel van resolutie – waarover ze haar respect uitspreekt – geen goed signaal. Ze wil minister De Block alle kansen geven om haar inzichten te laten voortschrijden. Ze heeft vertrouwen in de stappen die minister Vandeuren mogelijk nog zal zetten.

Freya Saeys zegt dat het bewustzijn over geestelijke gezondheidsproblemen tijdens deze regeerperiode zowel op federaal als op Vlaams niveau groter is dan ooit. Beide overheden hebben samen de 'Gids naar een nieuw geestelijk gezondheidsbeleid voor kinderen en jongeren' goedgekeurd. Minister Vandeuren heeft zich al eerder geëngageerd om bijkomende inspanningen te leveren. Met de 25 miljoen euro voor jongeren worden onder meer de wachttijden in de rechtstreeks toegankelijke hulp ingekort.

Minister De Block heeft tot nog toe 23 miljoen euro bijkomend uitgetrokken voor de geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jongeren. Vlaanderen krijgt daarvan 10,7 miljoen euro om te investeren in zorgafstemming, samenwerking tussen de verschillende diensten, expertiseontwikkeling en thuisbegeleiding door mobiele teams. Daarbovenop is 1,56 miljoen euro vrijgemaakt voor jongeren met zowel een mentale beperking als een psychische aandoening. Van dat budget gaat 882 miljoen euro naar Vlaanderen. Met deze middelen worden 250 extra vte ingezet voor gespecialiseerde zorg. Meer dan 100 vte worden in Vlaanderen ingezet.

In het BFM verschuift minister De Block 5 miljoen euro naar de geestelijke gezondheidszorg voor kinderen. Deze middelen komen uit het omvattende budget bestemd voor andere disciplines. De 141 nieuwe k-bedden zijn een reconversie van niet-gefinancierde bedden in ziekenhuizen. Het doel van die k-bedden is de wachtlijsten wegwerken. De wachtlijsten dateren overigens niet van deze regeerperiode.

Dit jaar wordt de bezetting van de k-bedden teruggebracht op 13,5 vte per 20 bedden. Daarover wordt advies gevraagd aan de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen. Op basis van dat advies zal de noodzakelijke bestaafing onderzocht worden. De spreekster hoopt dat de algemene ziekenhuizen op dit aanbod ingaan zodat meer kinderen geholpen worden.

Omdat dit voorstel van resolutie geen meerwaarde biedt, zal haar fractie het niet goedkeuren.

Björn Anseeuw zegt dat het belang van geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jongeren bijzonder groot is. Wie kampt met zijn geestelijke gezondheid, kampt daar vaak al mee sedert de kindertijd of adolescentie.

Vroegdetectie is belangrijk. De beslissing van federaal minister De Block blijft in dat opzicht onbegrijpelijk. De manier waarop ze is genomen, is dat ook.

Vlaanderen streeft naar een toegankelijke en kwaliteitsvolle geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jongeren, en doet dat onder meer door bedden om te zetten. Minister De Block gaat daar met deze beslissing tegenin. Daar is geen overleg over gepleegd. Een advies daarover wordt bovendien genegeerd. Op het terrein heerst onzekerheid en angst. Maar ook de kinderen en hun ouders zijn angstig en onzeker. Het personeelsbestand halveren leidt er onvermijdelijk toe dat activiteiten geschrapt moeten worden. Minister De Block van haar kant wil echter met minder middelen meer bedden financieren. Een beslissing die voor velen moeilijk te begrijpen valt.

Er is op dit ogenblik overleg tussen minister De Block en de sector. Dit overleg moet alle kansen krijgen. Helaas kan intussen niemand verduidelijken wat er te gebeuren staat. De federale minister heeft het vuur aan de lont gestoken. Ze is sedertdien alleen maar harder overtuigd geraakt van haar eigen gelijk. Hoe kunnen kinderen en hun ouders gerustgesteld worden? Het is hopen dat het overleg resultaat oplevert en dat minister De Block ook met Vlaanderen in overleg treedt. De spreker betreurt dat mevrouw Saeys daarover niets heeft gezegd.

Aan een uitleg waarom de k-bedden volgens minister De Block overgefinancierd zijn, hebben kinderen en ouders geen boodschap. Zij willen duidelijkheid en zekerheid. Zij willen toegankelijke en kwaliteitsvolle zorg. Björn Anseeuw vraagt mevrouw Saeys hoe hij kinderen en ouders kan uitleggen dat met minder middelen meer bedden gefinancierd zullen worden.

Jan Bertels begrijpt na de uiteenzetting van de meerderheidspartijen niet waarom dit voorstel van resolutie, eventueel geamendeerd, niet goedgekeurd kan worden. Wat de heer Anseeuw zegt is correct. De sector staat samen met alle betrokken ouders in rep en roer. De open brief van mevrouw Ann Ceurvels heeft meer impact dan de onbegrijpelijke verklaring van minister De Block dat de ziekenhuisfinanciering zodanig ingewikkeld is dat ze een financieringsbron vergeten was. Ze voegde daar overigens volkomen onterecht aan toe dat de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen dat ook vergeten was. De spreker beaamt dat de ziekenhuisfinanciering ingewikkeld is maar voegt daar uitdrukkelijk aan toe dat de sector en de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen heel goed weten hoe de financiering verloopt. De goede samenwerking tussen het Vlaamse en het federale niveau is verdwenen.

Minister De Block wou in feite 8 miljoen euro van BFM naar een ander onderdeel versluizen. Aanvankelijk niet naar de geestelijke gezondheidszorg. Die beslissing heeft ze pas na een week genomen. Mevrouw Saeys zet de wereld op zijn kop in haar uiteenzetting door te hopen dat de algemene ziekenhuizen ingaan op het aanbod van minister De Block om met minder geld meer bedden te creëren. Jan Bertels roept haar op de verantwoordelijkheid niet bij de algemene ziekenhuizen te leggen.

Over de inhoud van het voorstel van resolutie is er eensgezindheid. De meerderheid heeft het goede recht om dit voorstel van resolutie van de oppositie desondanks niet goed te keuren. Jan Bertels verklaart zich bereid zijn voorstel van resolutie in te trekken mits een vergelijkbaar voorstel wordt ingediend. Wat niet kan, is dat de sector voor een viertal maanden in onrust verkeert. Het koninklijk besluit is immers onmiddellijk in werking getreden op 1 juli 2017. Voor november 2017 is er geen nieuw koninklijk besluit. Wie weigert een signaal te geven, is medeplichtig. Overleg had op voorhand moeten plaatsvinden. Er is al een advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen. Schermen met

dat overleg, het nieuwe advies en de complexiteit van de ziekenhuisfinanciering is krankzinnig.

Elke Van den Brandt gaat in op de uitspraak van mevrouw Saeys die hoopt dat de algemene ziekenhuizen ingaan op het aanbod om meer te doen met de helft van het personeel. De ziekenhuizen – die aangeven dat goede zorg niet gaat met de helft van het personeelskader – worden in hun gezicht uitgelachen.

CD&V en de N-VA zeggen heel duidelijk dat ze het niet eens zijn met de beslissing maar zijn tegelijk terughoudend. De N-VA verwacht nog een antwoord van mevrouw Saeys. CD&V verwijst naar het gevraagde advies. Elke Van den Brandt benadrukt dat het vorige advies genegeerd is. Wachten op het volgende advies betekent gewoon toekijken. Dit voorstel van resolutie niet goedkeuren, is ook een signaal. Ze roept op om de meningen te herzien en er niet zomaar op te rekenen dat alles goed komt.

Elke Van den Brandt hoopt dat mevrouw Saeys een duidelijk antwoord kan geven op de vraag van mijnheer Anseeuw. Hij zou ouders en kinderen zelf kunnen antwoorden dat hij er alles aan doet om tegen deze beslissing in te gaan door zijn verantwoordelijkheid op te nemen en dit voorstel van resolutie goed te keuren.

Freya Saeys antwoordt dat er geen bedden geschrapt worden. In de Vlaamse algemene ziekenhuizen komen er integendeel 141 bedden bij. Het moratorium is ook op vraag van minister Vandeurzen opgeheven omdat de reconversie nodig is om de wachtlijst in Vlaanderen weg te werken. Het gaat om een verschuiving van middelen.

Minister De Block heeft advies gevraagd omdat de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen niet op de hoogte was van de verschillende tarieven. De ziekenhuisfinanciering is een kluwen. De reconversie blijft interessant voor de ziekenhuizen. Niet-verantwoorde bedden worden voortaan wel betaald. De wachtlijsten zijn de voorbije jaren alleen maar langer geworden. Geen enkele minister heeft ze ingekort. Dat zal nu eindelijk wel het geval zijn.

Jan Bertels begrijpt dat mevrouw Saeys wat krom is, probeert recht te praten. Hij wil echter twee zaken uit elkaar houden. Er is enerzijds een beslissing over de k-bedden. De waarde van een punt in de dagopvang is gedaald waardoor de personeelsnorm is gehalveerd. Anderzijds wordt het moratorium opgeheven. De vraag hoe met minder geld meer bedden beschikbaar zullen zijn, blijft onbeantwoord. Om welk soort bedden gaat het precies? Aankondigen dat het aantal ziekenhuisbedden met 7000 zal dalen tegen 2025 is gemakkelijk, maar daar moet wel iets tegenover staan.

In zijn advies besteedt de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen twee pagina's aan B4- en B9-financiering. Minister De Block beseft ondertussen dat ze dat over het hoofd zag. Mevrouw Saeys zegt dat de Nationale Raad dat zelf niet wist, terwijl hij minister De Block ervoor waarschuwde. Het gaat niet op de zaken om te draaien. De vraag blijft hoe de bijkomende bedden gefinancierd zullen worden?

Minister Vandeurzen heeft onmiddellijk gezegd dat deze beslissing gevolgen heeft voor de huidige operationele bedden en de geplande. Heeft hij het samen met de sector, alle andere fracties in het Vlaams Parlement, de ouders en de pers verkeerd begrepen? Heeft enkel Open Vld de waarheid in pacht? Het zou minister De Block sieren mocht ze haar vergissing toegeven en rechtzetten. Zo vermijdt ze maanden van onrust in de sector.

Elke Van den Brandt noemt het goed dat het moratorium is opgeheven en dat er extra dagopvang komt in de psychiatrie. Het probleem verdwijnt daarmee echter niet want tegelijkertijd wordt de personeelsomkadering gehalveerd. Het is alsof mevrouw Saeys insinueert dat een bed, een bad en een brood volstaan. Zorg, begeleiding en therapie zijn evenzeer vandoen, en daarvoor is personeel nodig.

Elke Van den Brandt roept mevrouw Saeys op dat goed te bekijken. De N-VA en CD&V kunnen hun standpunt niet enkel in woorden maar ook in hun stemgedrag duidelijk maken.

Björn Anseeuw noemt pogingen om de foute beslissing van minister De Block goed te praten verloren moeite.

Hij moet als verkozenen zijn verantwoordelijkheid opnemen. Hij heeft daartoe niet gewacht op een oproep van mevrouw Van den Brandt want al een week geleden heeft hij zijn federale collega's aangespoord hierover in debat te treden met minister De Block.

Minister De Block en de sector plegen overleg. De spreker wil dat overleg alle kansen geven.

Voorts is het zo dat dit voorstel van resolutie het koninklijk besluit niet wijzigt. De indruk wekken dat dit voorstel van resolutie goedkeuren het probleem oplost, is niet ernstig. Enkel minister De Block kan dat. Hij roept op het debat in alle ernst te voeren. De standpunten zijn duidelijk. Zijn federale collega's zijn op de hoogte van en delen zijn bezorgdheden. Hij blijft het dossier vanop Vlaams niveau volgen. Daarnaast bevat het voorstel van resolutie een aantal inhoudelijke zaken die de N-VA niet aanvaardt. Het gaat niet op om de Vlaamse Regering op te roepen de federale financiering over te nemen. Hij is pleitbezorger van meer en van uniforme Vlaamse bevoegdheden maar daar gaat dit voorstel van resolutie aan voorbij.

Jan Bertels geeft toe dat dit voorstel van resolutie het koninklijk besluit niet wijzigt, maar benadrukt tegelijk dat geen enkele goedgekeurde resolutie een reglement wijzigt. De enige die dit koninklijk besluit kan wijzigen, is minister De Block. Niemand kan haar opleggen om het te wijzigen.

Hij wil met dit voorstel van resolutie duidelijk aangeven dat dit koninklijk besluit te ver gaat voor het Vlaams Parlement. Hij verklaart zich bereid het inhoudelijke bezwaar weg te werken met een amendement. De discussie over homogene bevoegdheidspakketten moet in alle richtingen gevoerd worden. Het voorstel van resolutie goedkeuren is een signaal. Het voorstel niet goedkeuren is dat evenzeer. Het betekent dat men de federale collega's niet durft op te roepen om hieraan iets te doen.

Elke Van den Brandt zegt dat het Vlaams Parlement recent heel wat resoluties –mee door de N-VA ingediend – heeft goedgekeurd waarin het een signaal geeft aan een ander politiek niveau. Wie aan dit voorstel van resolutie twijfelt, twijfelt aan het nut van veel parlementair werk. Resoluties zijn er om een bepaalde overheid een signaal te geven. Het Vlaams Parlement kan de Vlaamse Regering vragen de Federale Regering hierover aan te spreken.

Als het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie goedkeurt dat minister De Block terugfluit, dan geeft het een duidelijk signaal aan de sector. Dat signaal gaat verder dan woorden. Weten dat een meerderheid in het Vlaams Parlement het personeelsbestand niet wil halveren, zal de sector gedeeltelijk geruststellen.

Mocht *Vera Jans* van oordeel zijn dat een voorstel van resolutie een goed signaal was, dan had ze er zelf een ingediend. Ze is ervan overtuigd dat minister De Block op de hoogte is van het algemene aanvoelen in de sector. Ook tijdens deze discussie is een en ander duidelijk gesteld. Tijdens de discussie in de Kamer verwees ze al naar andere cijfers. De voorgestelde besparing zou minder verregaand zijn. Er is een tweede advies gevraagd.

Minister De Block heeft ondertussen zelf al gemerkt dat het onwerkbaar is, iets waar de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen haar in maart 2017 al op heeft gewezen. Er wordt overlegd met de sector en met anderen die ertoe doen. Veel wijst erop dat de soep niet zo heet zal worden gegeten als ze wordt opgediend. Een voorstel van resolutie heeft op dit ogenblik geen meerwaarde. Het leidt alleen tot bijkomende discussies die de zaak niet vooruithelpen.

Björn Anseeuw ontkent dat dit voorstel van resolutie minister De Block terugfluit. Er wordt overleg gevraagd. Het overleg loopt. De soep zal niet zo heet worden gegeten als ze wordt opgediend. De Vlaamse Regering moet haar beleid afstemmen op de noden, wat volgens de spreker de logica zelve is. Het laatste punt, dat de indieners willen schrappen, kan niet voor de N-VA en CD&V. Dat alles maakt dit voorstel van resolutie zonder voorwerp. Het debat is belangrijk en interessant maar dit voorstel van resolutie biedt geen meerwaarde.

Jan Bertels antwoordt dat het voorstel van resolutie vraagt om het gevolg van deze beslissing op het Vlaamse beleid te onderzoeken. Na de uiteenzetting van mevrouw Saeys, die de redenering omdraait, blijkt dat dringend nodig. Het belang van een voorstel van resolutie minimaliseren, is toegestaan maar betekent ook dat de helft van alle parlementair werk zonder voorwerp is. Hij herhaalt bereid te zijn het laatste punt te schrappen, maar de meerderheid is niet bereid een signaal te geven.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt met 10 stemmen tegen 3 niet aangenomen.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Björn ANSEEUW
Vera JANS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BFM	Budget van Financiële Middelen
IMC	interministeriële conferentie
k-bedden	bedden of plaatsen in diensten voor dag- of nachthospitalisatie voor neuropsychiatrie voor observatie en behandeling van kinderen
K-bedden	bedden in diensten voor neuropsychiatrie voor observatie en behandeling van kinderen
vte	voltijdsequivalent / voltijdequivalent